

give min Stemme til Forslag i den Retning, har jeg dog ikke nu fundet det rigtigt at gaae med dertil. Jeg kan nemlig ikke see bort fra de store Vanskeligheder, der ikke ville undgaaes ved paa eengang at foretage en Ændring i det Bestaaende af saa gjennemgribende Natur. Jeg kan forstaae, at en Regjering vilger tilbage herfor, uagtet den er gennemtrængt af den Erkendelse, at der trænges i mange Henseender til en bedre Ordning. Jeg troer ved Siden heraf, at det ikke bør oversees, at Tienden, haade efter sin Natur og mange hundreaarige Vdelsesmaade, ikke falder aldeles sammen med de øvrige Statsafgifter, idet den har en communal Side, der neppe er heelt uvæsentlig. Den nedarvede Betragtningmaade hos Sognebeboerne, at det er en Afgift, der ydes for at lønne deres Præst, er neppe uden Rod i den nulevende Slægt, og Tiendens fuldstændige Inddragelse og Opkrævning lig andre Statskatter vil ikke overalt modtages med Velvillie. Paa samme Tid som man paatænker at give Sognemenighederne en Medvirkning ved Kaldelsen af deres Præster, da at træffe en Ordning, hvorefter hans Lønning bliver en dem aldeles uvedkommende Sag, vil efter min Mening ikke bidrage til at fremkalde de rette Forhold i denne Henseende. At der vil skabes ikke saa og ikke smaa Vanskeligheder saavel for det Offentlige som for Tiendeyderne, hvis Staten skal gjøres til Opkræver af Tienden, saaledes som dennes Vdelsesform nu er bestemt, og at det i mange Tilfælde vil være mere til den fattige Tiendeyders Lære at have med Præsten at gjøre, end med en Statsmyndighed, der ikke kan være overbærende i saa Henseende, det skal jeg blot pege paa som Noget, der heller ikke bør oversees. I Henhold til ovenstaaende Betragtninger fremsatte jeg i Udvalget følgende Forslag:

Til § 1.

1) Første Punctum affattes saaledes:

„For hvert enkelt Præsteembede paa Landet (Sognefald eller residerende Capellani) ansættes ved første Vacance samtlige Indtægter med Undtagelse af Offer, Accidentier og Høst-Udvalgenes Betænkninger. Ordentl. Saml. 1870.

dage efter et afrundet Middelbeløb af dem for de sidste 10 Aar.“

2) 2det Punctum udelades, og Begyndelsen af 4de Punctum affattes saaledes: „Vedtagen med Hæve og Fordrilliggende efter Bestemmelserne i § medregnes ikke særskilt, etheller“ o. s. v.

Til § 2.

3) 3 Linie 3 udgaaer: „480 Edr. Byg“ og istedet derfor sættes: „2,200 Rd.“ Istedetfor „den i § 6 nævnte Pensions- og Hjælpesfond“ sættes: „Statskassen“

4) 3 10de og 11te Linie udgaae Ordene: „Fonden . . . Middelcapitelstart“, og istedetfor sættes: „Statskassen det til Inddragelse bestemte Overskud af Embedets Indtægter“

5) 3 Linie 12 udgaaer: „220 Edr. Byg“ og istedetfor sættes: „1,000 Rd.“

6) 3 Linie 13 udgaaer: „Fonden“ og istedetfor sættes: „Statskassen“.

Til § 3.

7) 3 første Stykke, Linie 3, udgaaer: „jfr. § 6, Littr. b og e“.

Sidste Punctum udgaaer.

8) 3 sidste Stykke udgaae Ordene: „den nedenfor nævnte Fond“ og istedetfor sættes: „Statskassen“.

Til § 4.

9) 3 tredje Stykkes 7de Linie udgaae Ordene: „den i § 6 nævnte Fond“ og istedetfor sættes: „Statskassen“.

10) 3 fjerde Stykkes 5te Linie udgaae Ordet: „Fonden“, og istedetfor sættes „Statskassen“.

Til § 5.

11) Paragraphen udgaaer.

Til § 6.

12) Paragraphen udgaaer, og der indsættes en ny Paragraph saalydende:

„De Midler, der ifølge det Foransførte inddrages i Statskassen, skulle danne et under Finantsministeriets Bestyrelse hørende særligt